

elle Befalinger af almindelig Charakter, som udfædtes til vedkommende Dyrigheder og Myndigheder, og de Resolutioner og Tilføndegivelser, vedkommende enkelte Tilfælde, som kunne have mere almindelig Interesse. Der har saa ofte været udtalt Duffet om at have en lettere Afgang til paa en hurtigere Maade at blive bekendt med saadanne Bestemmelser, som vel i og for sig ikke have den Betydning, som tilkommer Love og Anordninger, men som dog hyppigt have ikke ringe Betydning med Hensyn til Loves og Anordningers Anvendelse i det Hele taget. Det var ikke ganske let dengang at formaae den daværende Justitsminister — jeg veed ikke ret, om han er tilstede her — til at gaae ind paa denne Udvidelse af Regjeringens Plan; thi det er indlysende, at der derved paalægges Regjeringen en Byrde; der paalægges Regjeringen en Forpligtelse, naar den saaledes skal samle disse forskjellige Befalinger og sørge for, at de blive offentliggjorte saaledes, at Enhver let kan faae Afgang til dem istedetfor at være henviist til de Samlinger, som udkomme ved Privates Foranstaltning, og for nogle Foranstaltningers Vedkommende først mange, mange Aar efter, naar de ikke ere optagne i Departementstidenden; det er ikke saa Resolutioner, som ikke optages deri. Departementstidenden er kostbar. Mange Ting komme nu først fire, fem, sex Aar senere i Reskriptsamlingerne. Man troede, at man derved vilde yde Befolkningen et Gode; vist er det, at der paalægges Administrationen en Besværighed, og vil Folkethinget fritage Administrationen for dette Besvær, idet det anseer det, vi ansee for et Gode, for ikke at være et Gode, saa kan det naturligtvis ikke falde mig ind at gjøre nogen stor Vanskelighed; det maa Thinget, som sagt, selv afgjøre. Foraa vidt det bliver anført som en Grund til at opgive Ministerial-Tidenden, at man ikke vil foregribe større Planer, anseer jeg det dog for min Pligt at sige, uden forøvrigt at indlade mig videre paa selve Tanken om en saadan stor Statstidende, at man jo ingenlunde bliver bunden ved nu at vedtage Ministerial-Tidenden; dersom Lovgivningsmagten senere bliver enig om saadanne større Foranstaltninger, saa forsvinder jo med det Samme Ministerial-Ti-

denden, saa at fra det Synspunkt skal Ingen lade sig afholde fra nu at fastholde Ministerial-Tidenden. Hvad Forslaget, som er stillet under Nr. 4 af den samme ærede Rigsdagsmand, angaaer, vil jeg sige, at det møder ikke fra min Side nogen principiel Modstand. Jeg vil paa ingen Maade sige, at Optagelsen af et Forslag af den Art skulde forhindre mig fra at medvirke til Lovforslagets yderligere Gjennemførelse, men jeg skal ganske ligefrem forelægge Sagen for det ærede Thing til dets Afgjærelse. Det er jo ingenlunde alene i Danmark, at denne Form med en Lovtidende har været benyttet; det er i mange og større Lande, i Lande, hvor der er mange flere Der, og hvor mange saadanne Vanskeligheder ligesaa let kunne opstaae: der har man ikke troet, at det var nødvendigt, at der i Loven selv blev givet Regler for disse Undtagelsestilfælde. Spørgsmaalet har ogsaa været overveiet meget ved tidligere Leiligheder her i Danmark, og man har meent, at ved forbigaende Naturhindringer maatte Regjeringen selv kunne sørge for, at ingen Vanskeligheder opstaae derved, at ingen Lovtidende udkommer, f. Ex. — for at tage det, der ligger nærmest, — naar Isbaadstransporten finder Sted over Store Belt. Hvad store, alvorlige, farlige og sorgelige Begivenheder angaaer, har man meent, at man ikke behøvede i en saadan regelmæssig Lov som denne at tage Hensyn dertil, idet man har antaget, at naar Tiden kom, fandtes der vel Midler til at træffe Foranstaltninger, som svarede til de til enhver Tid foreliggende Forhold. Mener man nu her alligevel, at det er hensigtsmæssigt at sætte en Bestemmelse ind, som den af det ærede Medlem under Nr. 4 foreslaaede, hvilket jeg som sagt henstiller til Thinget, bør jeg dog tillade mig at sige, at jeg i saa Tilfælde maa forbeholde mig, efter Conference med den ærede Forslagsstiller, og med de Mænd, som i Landsthinget tidligere med mig have behandlet Sagen, til 3de Behandling at stille et Forslag, som jeg troer vil være ønskeligt for at fjerne al for stor Ubestemthed. Det er nemlig efter mit Skøn ikke heldigt, at det Hele stilles saaledes hen ganske ubestemt. Skal man ind paa disse Undtagelsestilfælde, troer man ikke, at det er